

filler at høre, hvad det var for et bestemt Maal, han satte sig, hvad han troede der kunde berolige, hvis det blev fulgt fra Regjeringens Side. Det lyffedes mig, saa at han fremkom med sin Erklæring, og jeg har takket ham, fordi han fremkom dermed; thi vor Stilling er nu langt klarere, end den var, før denne Erklæring fremkom.

Med Hensyn til det Program, han fremsatte for et Ministerium, der skulde kunne støtte sig til Folkerepresentationen, savner jeg dog deri Noget. Jeg er tilfreds med det, han har fremsført; men der savnes to Puncter, som ikke ere uden Vigtighed. Det ene er efter min Anskuelse af stor Vigtighed, og det er, at et kommende Ministerium maatte ville søge at grundfæste Kjærlighed i Folket til Forfatningen, ved at fremkomme med Reformer; thi jeg troer, at et Ministerium ikke i Tiden vilde kunne vente Folkerepresentationens Fleertal for sig, med mindre det fremkom med Forslag til de Reformer, hvortil der saa høilig trænges, og som Folket har Ret til at fordre. Men Forslagsstilleren ansførte, da han svarede paa min Udtalelse, og allerede tidligere havde han udtalt dette, at vi ikke kunde vente os at faae et Ministerium, der var ganske efter vort Sind, ikke kunde vente os et fuldkommen parlamentarisk Ministerium. Jeg vil indrømme, at dette kan vanskeligt opnaaes; men saameget kunde man dog fordre af den Mand, som stiller sig i Spidsen for et saadant Foretagende som det, at tilraade os at indgive nærværende Adresse, at han udtaler det som Noget, der maa staa fast, som Noget, der, hvis det ikke opfyldes, vil have tilfølgende, at Hensigten ikke opnaaes, at vi maae befries for at saae Mand, der allerede tidligere have viist, at de ikke kunne eller ikke ville gennemføre de Reformer, hvortil der trænges, og som paa den anden Side have viist deres Uuelighed i Bestyrelsen, deres Mangel paa Gyde til at forvalte Statens Midler. Naar vi ikke kunne blive frie for den Art Mand, saa er jeg overbevist om, at det kun vil blive en kortvarig Støtte, som Ministeriet vil finde i Folkerepresentationen.

Der er dernæst et andet Punct, som jeg maa sige, at jeg personlig ikke lægger saamegen Vægt paa, men som jeg dog seer maa være

vigtigt for Andre. Det blev nemlig af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgstreds (S. A. Hansen) udtalt, at en af Hovedanførerne mod dette Ministerium, der især skulde bringe os til at yttre vor Mistillid til det, var den, at det ikke viste sig høfligt imod Rigsdagen, at det ikke havde den tilbørlige Respect for Rigsdagen. Hvis et nyt Ministerium skulde kunne beholde denne mægtige Mandes Tilslutning, saa maatte vistnok ogsaa dette være indbefattet blandt de Puncter, som burde lægges ethvert Ministerium paa Sinde at holde fast ved, hvis det vilde bevare Folkerepresentanternes Fleertal for sig.

Naar jeg fik de 5 første Puncter, saa maatte det 6te Punct for mig gjerne blive borte; thi jeg har den Overtydning, at al den Talen om Haan fra Regjeringen og Mangel paa Respect imod Rigsdagen o. s. v., det er Noget, der ikke har Stort at betyde. Jeg for min Part siger: naar jeg staaer ligeoverfor en anden Mand som Ligeberettiget, men vi begge To ere forpligtede til at blive enige, for at Noget skal kunne udføres, saa siger jeg, naar jeg saaer udført det, der skal udføres, og som kan udføres ved Samstemning, saa er det mig ligegyldigt, om den anden Mand seer suurt eller mildt til mig, om han bukker for mig, eller om han gjør noget ganske Andet. Det har ikke mindste Betydning for mig, om Ministrene ere tilstede paa deres Pladser, naar en Sag forhandles eller ikke. Efter min Overbevisning have de Ret til at blive borte. I Grundloven staaer der ikke, at de skulle være tilstede. Der staaer kun, at de have Ret til at være tilstede og deeltage i Discussionen, saa ofte de ønske det; men, troe Ministrene, at Sagerne kunne gaae, uden at de ere tilstede, saadan som de ønske det, saa maae de for mig gjerne blive borte; jeg længes slet ikke efter dem. Jeg kan fra mit Standpunct aldeles ikke tillægge den Art af Indvendinger den aller mindste Vægt. Naar jeg ikke havde ganske andre Grunde at støtte mig til, saa skulde jeg aldeles ikke være tilbøielig til at vise Ministeriet Mistillid.

Der er blevet yttret af den ærede Forslagsstillere — han har yttret det om en anden æret Rigsdagsmand, som erklærede, at han vilde